

Publicerad 2010-01-26 01:40 av Lysande Drake

Vykort föreställande man drickande vin framför ett vitt tempel

Vi går upp mot kullen med det vita templet. Det är ganska blåsigt men inte riktigt kallt. Picknickorgen har du packat. Jag vet inte riktigt varför vi ses här, nu. Det var länge sedan det var du och jag. Du öppnar boxvinet, håller upp, ger mig ett glas, dricker stora klunkar. Din vackra mun. Det var innan jag hade lärt mig att älska, eller rättare sagt, innan jag hade förstått att jag inte fattar vad jag ska göra när jag får det jag vill ha, hur desorienterad det gör mig. Nu när vi sitter här tillsammans igen efter all den tid som har gått, i sluttningen och tittar ut över det kvällsbriskrusiga vattnet, utom räckhåll för varandra har jag kommit till den insikten, att jag faktiskt inte fattar hur jag ska bete mig när jag får det, att jag inte fattar vad jag ska göra med det, som jag väl egentligen bara borde flyta med i. Hur ska jag kunna flyta med när hela min organism är anpassad för att ta mig upp, rädda mig själv från att drunkna. Har du inte fattat hur rädd jag var för dig, som älskade mig utan reservationer? Du tog emot allt som jag kastade på dig och fångade in mig om och om igen. Du höll mig när jag skenade iväg, vettlös. Nu sitter vi här och dricker vin och jag har ingen aning om vad jag ska säga dig, eller vad du vill mig. Kanske har jag en skuld att betala. Jag håller mig utom räckhåll. Jag ska sitta här med dig och titta ut över vattnet nedanför ett vitt tempel och lyssna på dig, när du pratar på om saker som gör mig helt uttråkad. Jag kan inte släppa in dig i mitt liv igen. De vi var för varandra för länge sedan kan vi aldrig bli igen. Den du var för mig kommer jag alltid att älska. Inte som då, för då kunde jag inte men nu vet jag vad du gjorde för mig. Att du älskade mig då och vad det betydde, det vet jag nu och jag ska sitta här och lyssna på ditt snack, så länge det behagar dig och för att hålla mig på plats ska jag dricka med dig, många glas medan solen går ner och i skymingsdunklet kan jag inte längre se hur sliten och modlös du har blivit. Jag fortsätter med det enda jag kan, på det enda sätt jag vet men jag ska ge dig den här natten nedanför det vita templet, om det är vad du vill.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lysande Drake med Poeter.se id #32017 innehar upphovsrätten